

B. KOTOWSKA

ODCZYN TREŚCI ŻWACZA JAŁÓWEK PRZY ŻYWIENIU ZIMOWYM
I LETNIM

Z Katedry Fizjologii Zwierząt S. G. G. W. w Warszawie
Kierownik: prof. dr *B. Gutowski*

Doświadczenia przeprowadzano na trzech jałówkach rasy nizinnej czarno-białej w wieku lat 4. Zwierzęta karmiono trzy razy dziennie. W okresie zimowym podawano paszę o następującym składzie: godz. 7⁰⁰ — siano 4 kg; godz. 14⁰⁰ — mieszanka treściwa 1,5 kg; godz. 18⁰⁰ — buraki 15 kg.

W okresie letnim jałówki żywione były wyłącznie zielonką w dowolnej ilości. Odczyn treści pokarmowej mierzono pH-metrem sieciowym Backmanna z elektrodą szklaną i kalomelową.

Poziom pH treści żwacza zmienia się w zależności od żywienia i od pory dnia, w której treść była pobierana. Zarówno zimą jak i latem najniższe stężenie jonów wodorowych występuje w godzinach porannych, przed pierwszym karmieniem. W ciągu dnia ulega ono stopniowemu podwyższeniu osiągając wartość najwyższą wieczorem.

Na ogół przy żywieniu zimowym odczyn treści żwacza jest bardziej kwaśny (pH 5,55—7,70) niż przy żywieniu letnim (pH 6,10—7,80). Niższe wartości pH treści żwacza w zimie są wynikiem różnorodności paszy podawanej w tym okresie i zawartości w niej mieszanki treściwej. Występują także indywidualne różnice w odczynie treści żwacza u poszczególnych jałówek.
